Kız ve Küçük Eşek
Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Eşek

Aysel Banu YAVUZAL

Lily, yeşil bir çayırın kenarında, kırmızı çatılı küçük bir evde yaşıyordu. Her sabah yeşil kurdeleli hasır şapkasını ve kırmızı lastik çizmelerini giyerdi. Çevresindeki dünyayı keşfetmeyi çok severdi. Bir gün yan komşunun ahırından yumuşak, yalnız bir ses duydu. Hüzünlü küçük bir şarkı gibiydi.

Lily ahıra baktı ve yumuşak gri tüylü, krem rengi göbekli küçük bir eşek gördü. Uzun, sarkık kulakları ve biraz utangaç görünen büyük koyu gözleri vardı. Kısa bir ip bağlı kahverengi deri bir başlık takıyordu. Lily'yi görünce bir adım geri çekildi ve yumuşak, titrek bir ai-ai sesi çıkardı. Lily parlak, rahat gülümsemesiyle gülümsedi.

Çiftçi, eşeğin adının Pepper olduğunu söyledi. Gençti ve bir arkadaşa ihtiyacı vardı. Lily'nin kahverengi gözleri merakla parladı. Yardım etmek istiyordu. 'Ona ben bakabilir miyim?' diye sordu. Çiftçi başını salladı. 'Nazik ve sabırlı birine ihtiyacı var,' dedi. Lily elinden geleni yapacağına söz verdi. Başlamak için sabırsızlanıyordu.

Ertesi sabah Lily bir kovayı taze samanla doldurup Pepper'a götürdü. Pepper dikkatlice kokladı, sonra küçük bir ısırık aldı. Lily hiç kıpırdamadan durdu. 'Sorun değil, küçüğüm,' diye fısıldadı. Pepper biraz daha yedi, sonra ona daha yumuşak gözlerle baktı. Lily içinde sıcak bir parıltı hissetti. Küçük bir başlangıç yapmıştı.

Kahvaltıdan sonra Lily yumuşak bir fırça getirdi. Pepper'ın gri tüylerini nazikçe fırçaladı; boynundan başlayıp yavaş, düzgün daireler çizerek ilerledi. Pepper sessizce durdu, bu nazik dokunuştan hoşlandı. Uzun kulakları gevşedi. 'Bunu seviyorsun, değil mi?' dedi Lily. Pepper yumuşak bir homurtu çıkardı. Lily güldü. Fırçalamak onların özel sabah rutini oldu.

Lily, Pepper'ın diğer hayvanların yanında olmayı sevdiğini fark etti. Tavuklar etrafta dolaşınca neşelendi. Lily yanında kaldığında en mutlu görünüyordu. Çiftçi ona, 'Eşeklerin arkadaşa ihtiyacı vardır,' dedi. 'Yalnız kalmayı sevmezler.' Lily başını salladı. Her gün Pepper'la fazladan zaman geçirmeye karar verdi, böylece asla yalnız hissetmeyecekti.

Güneşli bir öğleden sonra Lily, ipi Pepper'ın başlığına taktı. 'Hadi yürüyüşe çıkalım,' dedi. Pepper'ın kulakları dikildi. Hevesle onun yanında yürüdü. Kır çiçekleriyle çevrili bir patikada yürüdüler. Pepper havayı kokladı ve birkaç lezzetli otu kemirdi. Küçük toynakları yumuşak toprakta tak-tak ses çıkardı. Lily küçük arkadaşıyla gurur duydu.

Serin sabahlarda Lily, Pepper'ın sırtına küçük kırmızı bir battaniye örttü. Pepper onu gururla taşıdı. 'Çok şık görünüyorsun,' dedi Lily. Pepper püsküllü kuyruğunu salladı. Taze yeşil çimenlerin olduğu bir yere yürüdüler. Pepper başını eğdi ve mutlulukla otlamaya başladı. Lily bir kayanın üstüne oturup izledi. Güneş yüzlerini ısıttı. Mükemmel bir sabah oldu.

Her gün Lily aynı yumuşak rutini izledi: besle, fırçala, yürüyüşe çıkar ve dinlen. Pepper onun ayak seslerini tanımaya başladı. Lily geldiğinde onu karşılamak için kapıya koşuyordu. 'Merhaba, Pepper!' diye seslendi. Pepper mutlu bir ai-ai ile karşılık verdi. Rutin ona güvende hissettirdi. Lily, küçük ve düzenli ilgi gösterilerinin güven oluşturduğunu öğrendi.

Bir gün Lily, Pepper'ı yeni bir tarlaya götürmeye çalıştı. Ama Pepper toynaklarını yere sağlam bastı ve kımıldamadı. Gergin görünüyordu. Lily onu çekmedi ya da bağırmadı. Sabırla bekledi. 'Sorun değil, Pepper,' dedi yumuşakça. Ona bir avuç taze çimen uzattı. Yavaşça Pepper bir adım ileri attı. Lily gülümsedi. Anahtar sabırdı.

Pepper her yerde Lily'yi takip etmeye başladı. Lily bahçeye yürüdüğünde arkasından geliyordu. Lily çitin üstüne oturduğunda yanı başında duruyordu. Büyük koyu gözleri ona güvenle bakıyordu. Lily sıcak, mutlu bir duygu hissetti. 'Sen benim en iyi arkadaşımsın,' diye fısıldadı. Pepper nazikçe omzuna burnunu dayadı. Dostlukları güçleniyordu.

Lily, Pepper'ın her şeyden çok taze çimeni sevdiğini öğrendi. Onun için en yeşil yerleri buldu. Ayrıca arkadaşlığa ihtiyacı olduğunu da öğrendi. Bu yüzden onu diğer hayvanların oynadığı çayıra götürdü. Pepper Lily'nin yanında durdu ama keçileri ve tavukları ilgiyle izledi. Artık utangaç değildi. Çiftlik ailesinin bir parçasıydı.

Bir öğleden sonra soğuk bir rüzgâr esti. Pepper titredi. Lily hemen kırmızı battaniyesini getirip ona sardı. Yanına oturdu ve ona bir hikâye anlattı. Pepper başını onun yakınına yasladı. Rüzgâr artık o kadar soğuk gelmiyordu. Lily, ilginin bir arkadaşın ihtiyacını fark etmek olduğunu öğrendi; söyleyemediğinde bile.

Lily'nin yumuşak rutinleri derin bir güven oluşturmuştu. Pepper onu ip olmadan takip ediyordu. Lily seslendiğinde geliyordu. Lily onu fırçalarken hareketsiz duruyordu. Günleri küçük, mutlu anlarla doluydu. Lily, dostluğun nezaket ve sabırdan, her gün biraz daha büyüdüğünü fark etti.

Şimdi her sabah Lily ve Pepper günlerine birlikte başlıyorlar. Lily onu besliyor, yumuşak gri tüylerini fırçalıyor ve yürüyüşe çıkıyorlar. Pepper taze çimenleri kemirirken Lily şarkı söylüyor. Onlar en iyi arkadaşlar. Lily, yumuşak rutinlerin ve şefkatli bir kalbin en güçlü bağları oluşturduğunu biliyor.

Ve böylece kız ile küçük eşek çiftlikte mutlu mesut yaşıyorlar. Dostlukları bir hazine. Lily, güvenin sabır ve sevgiyle inşa edildiğini ve her küçük ilgi gösterisinin önemli olduğunu öğrendi. Pepper artık utangaç değil; oyuncu ve sevecen. Her gün birlikte mutlular.